## Because he intends to teach, כסך

משום דקבעי למיתני כסף –

## **OVERVIEW**

The גמרא initially asked why does the משנה state האשה מחל מהא and not האשה מחל מהאשה (as it states האיש מקדש מקדש מחל בסף. The answer is that since כסף is one of the three קנין, and כסף has a connection with the word קנין; therefore (on account of משנה שנה משנה משנה משנה משנה discusses the validity of this answer.

תוספות anticipates a difficulty (and resolves it):

יהכא לא שייד למיפרד ותנא תרתי אטו חדא² כדפריד לקמו³. והכא לא שייד למיפרד ותנא תרתי אטו

And here it is not appropriate to ask; 'and do you change the wording by two on account of one', as the גמרא asks later -. –

תוספות explains why this question is not applicable:

- דלשון קנין שייך נמי בשטר וביאה

Because the expression 'קנין' (acquisition) applies also to שטר and ביאה. Therefore (since שטר is שטר שטר by שטר as well as (כסף it is not תרתי אטו חדא, for the term is applicable to all.  $^5$ 

תוספות anticipates a difficulty with this answer. If the איטר (as well as סטר וביאה that it should say שטר וביאה that it should say גמרא that it should say האשה if the term תוספות is appropriate. תוספות responds:

ולא היה תמוה על לשון קנין –

\_

<sup>&</sup>lt;sup>1</sup> This question can be understood it two ways. 1. Why does our משנה use the term קנין (which is appropriate for acquiring ownership [not for marriage]) and not the term קידושין (which is appropriate for betrothal) as the מענה uses it in פרק שני 2. Why is there a difference between שני which uses the term פרק אונה משני which uses the term פרק דושין? The question and answer of תוספות parallel these two explanations respectively. See footnotes # 4 & 6.

<sup>&</sup>lt;sup>2</sup> It seems from the מרא's answer that really we would use מתקדשת (for that is more appropriate), however since מתקדשת is associated with קנין, the מענית chose נקנית. It is difficult to understand, however, why change (which is appropriate for all [three]) נסף, on account of ססף (which is only one). How can one case outweigh the other two (where מתקדשת would be more appropriate)?

<sup>&</sup>lt;sup>3</sup> On 'דרכים' (instead of 'דרכים'), because ממרא ב' is referred to as ביאה explains that the משנה states 'דרכים' (instead of 'דרכים'), because ביאה is referred to as מרא asks is it proper to change the לשון of two things (כסף ושטר) (where the כסף ושטר) is preferred (one account of one thing (ביאה for which the לשון דרך is preferred). It is not proper to use ביאה דרכים appropriate for בררים (two items).

<sup>&</sup>lt;sup>4</sup> In this (anticipated) question מוספות assumed the first explanation mentioned in footnote # 1. We assume that the term קנין is [generally] inappropriate for קידןשין. If we state קנין because of the association of ססף (alone) with חני אטו הדא (או הדא אטו הדא), then it is אנין הרא אטו הדא.

<sup>&</sup>lt;sup>5</sup> Therefore since there is a specific association of קנין (even though this association does not manifest itself with ביאה, nevertheless), it is justified to use the term קנין (for it is appropriate for שטר as well).

And there never was a concern with the לשון קנין that it is inappropriate - -6אלא משום דלקמן תנא לשון קידושין והכא תנא לשון קנין

But rather the question of the גמרא, that it should state here האשה מתקדשת, was because later (in פרק שני) the משנה uses a (פרק שני), so why here does the משנה use a משנה); why the change of the האשה נקנית) לשון קנין is an inappropriate for all three modes of לשונות.

תוספות offers an alternate solution $^7$  to explain why it is not הרתי אטו הדא:

אי נמי בשטר נמי אשכחן לשון קנין $^8$  דכתיב ואקח את ספר המקנה $^9$  (ירמיה לב $^{01}$ ) אי נמי בשטר נמי אשכחן לשון קנין we also find the לשון קנין, as it is written את ספר המקנה (and I took the writ of acquisition) referring to a cop with the term (קנין [ספר] קנין המקנה). Therefore (since the term קנין is associated with שטר שטר it is not אטר הערי אטו חדא אטו תרתי אטו חדא אטו הדא אטו הדא אטו הדא אטו הדא אטו הדא הערי אטו הדא אטו המא הערי שטר שטר (who are the majority).

## **SUMMARY**

There was never any concern with the term נקנית; the question of the גמרא אמר was why the change from פרק דאשון. Therefore since כסף (or כסף תני תרתי אטו הדא it is not אטו הדא חדא.

## **THINKING IT OVER**

- 1. What are the relative advantages of both answers of תוספות?
- 2. Is it more evident that קבין is associated with קנין, or that שטר is associated with קנין?

\_\_\_

<sup>&</sup>lt;sup>6</sup> This is in accordance with the second interpretation in footnote # 1.

<sup>&</sup>lt;sup>7</sup> The א"נ finds the first answer unsatisfactory. Granted that the term שטר is appropriate for שטר, however since there is no specific association between them, the מתקדשת should have written מתקדשת (which is certainly more appropriate). Writing נקנית is still הני תרתי אטו הדא [Alternately the א"נ may maintain the first interpretation of footnote # 1, whereupon תוספות previous הירוץ is inapplicable (see מוכ"ד אות כו).

 $<sup>^{8}</sup>$  See מהר"ם who explains that the מארא knew of the association of אפר with קנין, but nevertheless asked the question that it should state מתקדשת because of the rule תני תרתי אטו הדא answered that כסף is also associated with קנין so it is הדא אטו תרתי.

<sup>&</sup>lt;sup>9</sup> See 'Thinking it over' in the following תוספות ד"ה וכסף.

 $<sup>^{10}</sup>$ פסוק יא.